

heden eller ikke, Sagen behandles og paaafendes ved bemeldte Jurisdiction, under hvilken Dommen ogsaa fuldbyrdes.

Har Nogen gjort sig skyldig i en almindelig Forbrydelse, medens han hørte under borgerlig Jurisdiction, men Sag angaaende samme først kommer i Gang, efter at han med Hensyn til slige Forbrydelser er kommen ind under militær Jurisdiction, skal Sagen undersøges og paaafendes ved denne, hvis det ikke efter Omstændighederne findes hensigtsmæssigere, at Sagen overgives til den borgerlige Ret, hvilket i saa Fald indstilles til Afgjørelse af Krigsministeriet, der navnlig ordentligvis bør overlade Sagen til den borgerlige Ret, naar det maa antages, at den begaaede Forbrydelse vil medføre en Straf, der har den Paagældendes Afgang fra Krigsmagten til Følge.

Udfrevne Børnepligtige, der kun ere indkaldte til Vaabenøvelser, høre under borgerlig Ret med Hensyn til de før deres Møde begaaede almindelige Forbrydelser.

§ 14.

Hvis en under militær Jurisdiction hørende Person er paa den Tid, han affædiges, har udjent eller skal forløves, under Tiltale ved samme for nogen Forbrydelse, bør Sagen tilendebringes og Dommen fuldbyrdes ved Krigsmagten.

Kan en ved Krigsmagten ansat Person ikke ved sin Afgang fra samme gjøre behørig Rig-tighed for de Krigsmagten tilhørende Penge, Munderingsfager eller andre Gjenstande, som have været ham paa Embeds eller Bestillings Begne anbetroede, eller som han ibrigt staaer til Ansvar for, hører Sagen ligeledes under Krigsret.

Ellers skal en fra Krigsmagten affædiget Person [for den af ham begaaede almindelige eller militære Forbrydelse, som først opdages, efter at han er affædiget, tiltales og dømmes ved borgerlig Ret, der har at paalægge ham en saadan Straf, som hjemles ved de borgerlige Love, dog bliver ved Bestemmelsen af samme Størrelse, naar Forbrydelsen omhandles i de militære Love, at tage Hensyn til disses Forskrifter.

§ 15.

Har Nogen begaaet en Forbrydelse, hvis

Paatale hører under Krigsret, og en Anden, hvis Paatale hører under borgerlig Ret, og den militære Befalingsmand, som har at foranstalte Rettergang i Sagen, formener, at begge Forbrydelser bør paaales undereet, har han derom at gjøre Indberetning til Krigsministeriet. Paatale undereet af saadanne Forbrydelser bør finde Sted, naar Krigsministeriet, efter at have indhentet Betænkning over Sagen fra Generalaudtøren, er enig deri med Justitsministeriet, og bestemme disse Ministerier da tillige efter de forffjellige Forbrydelsers Størrelse og øvrige Omstændigheder, om Paatalen bør ske ved militær eller ved borgerlig Ret.

§ 16.

Naar Nogen, som begaaer en Forbrydelse, der for hans Bedkommende henhører til Paatale ved militær Ret, er deelagtig i en saadan Forbrydelse med en Anden, som hører under borgerlig Ret, eller Personer ere skyldige i gjensidige Fornærmelser, som for den enes Bedkommende høre til militær og for den andens til borgerlig Ret, dømmes enhver af dem ved sit Børneting, med mindre Krigsministeriet og Justitsministeriet, forsaavidt Sagen er offentlig, ere enige om, at den bør forfølges mod samtlige Paagældende ved borgerlig Ret. Derhos forbeholdes det disse Ministerier i Forening, om en saadan Sag end skal paaømmes ved forffjellige Retter, at anordne en blandet Commission, bestaaende af een eller to civile Dommere og et lige Antal Officerer samt en Auditor, til Sagens Undersøgelse.

Er Personer af Sø- og Landkrigsmagten deelagtige i samme Forbrydelse eller skyldige i gjensidige Fornærmelser og de høre under militær Ret i Sagen, bliver enhver af dem at dømme ved sit Børneting. Dog kan efter Overenskomst mellem begge militære Ministerier anordnes en, af een eller to Søofficerer, et lige Antal Landofficerer og en Auditor bestaaende, Commission til Sagens Undersøgelse.

§ 17.

Naar en Forbrydelse er begaaet med Hensyn til Ting, som tilhøre Krigsmagten, eller har efterladt Spor paa disse, eller Nogen, som i Sager angaaende almindelige Forbrydelser har militært Børneting, er dræbt, eller